

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

18. ROČNÍK

Fotky z Exkurze Hostýnky 2010 (15.5.2010)

Naši nejmladší a velmi stateční účastníci.

Deset minut po začátku exkurze - svačina už je snědena!

Křest Petra Rejzka (23.5.2010)

Petrova osobní promluva před křtem se setkala při bohoslužbách s velkým ohlasem. Proto jsme se rozhodli ji zde otisknout. ...

Rád bych teď připomněl jeden příběh z Matoušova evangelia: (čtení z Mt 18, 21-22)

Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhrěší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“

(Odpuštění)

... Když jsem se připravoval s pomocí bratra faráře na křest, některé **nové** věci jsem ve svém životě a ve své víře poprvé objevil – a některé **znovu** objevil. Nechci dlou-

ze mluvit o všem, co považuji za významné. Zmínil bych **jen jednu** každodenně důležitou věc, či spíše potřebu, bez níž se neobejdeme ve vztahu k Bohu, ani ve vztahu člověk k člověku. Je to potřeba, o níž byla řeč v mém, tedy přesněji v Matoušově, úvodním příběhu. Je to potřeba **odpuštění**.

Během svých příprav na křest jsem se seznamoval především s odpuštěním, které máme jakoby schované u Boha. Přijde mi, že jej můžeme dostat **naprosto** bez zásluh. Jen tak, stačí jej přijmout. To je první odpuštění. Bůh mi odpouští. Život mi však během roku nadělil i poněkud **pestřejší** chvíle, než jen poklidné přípravy :-). Potřeboval jsem **velmi nutně** nalézt v sobě dostatek sil, abych mohl odpustit do té doby blízkému člověku bolest, kterou mi (zřejmě i nevědomky) dlouho způsoboval. To, co se zdálo nemožné, nakonec přišlo. Vše špatné zapomenuto. To je druhé odpuštění. Odpouštím druhému. Rozejdeme se v dobrém, rány se zahojí... **Ne tak docela!** Vždyť na všem neseme své viny. Kdykoli jsem mohl ovlivnit, co mi způsobovalo bolest a někdy jsem ji dokonce sám zesiloval. A to nemluvím o tom, že jsem zcela jistě svému blízkému **také** ublížil. A klidně to mohlo být v dobré víře. Ve chvíli, kdy jsem byl **tak** pyšný, **tak** dospělý, až jsem zapomněl na svou pokoru, ohleduplnost i zdravý úsudek. To je třetí odpuštění. Druhý mi (snad) odpouští. Proč nás ale občas ještě něco uvnitř tak hrozně sžírá, až nás to může přivést do depresí? A **proč** nepomáhají upřímné modlitby? Možná proto (je má zkušenost) že jsme **neodpustili** také sami sobě. To je čtvrté, možná nejtěžší odpuštění. Odpouštím sám sobě. Teprve v tu chvíli jsem cítil, že má duše se začíná uzdravovat. Znovu se v ní objevilo místo pro přijetí druhého člověka – se vším, i s případnými chybami. No co, žádný nejsme dokonalý :-)

V jednom mém oblíbeném českém filmu je hezký citát: **Čeho se na nás dopustili druzí, s tím už se nějak vyrovnáme. Horší je to s tím, čeho jsme se na sobě dopustili sami.** ... (Modlitba) **Bože,** dej mi sílu nedopouštět se ničeho zlého ani na sobě ani na druhých. Přijmi mě takového, jaký jsem. Uč mě. Ochraňuj mě. Přivedl jsi mě na svou stezku, tak mě na ní prosím udržuj i nadále. Právě proto, že (ač profesionální průvodce) někdy zabloudím i s mapou v ruce :-) **Ta mapa,** to je má víra. Měl bych ji nejen držet v ruce, ale občas si i ověřit, jestli jdu správným směrem. Sám se však přesto můžu ztratit. **Ty** jsi můj průvodce. Lepšího není. Neopouštěj mě, ať se děje cokoli. Ať mí blízcí, rodina, přátelé, bratři a sestry ve mně vždycky najdou lásku, pomoc, povzbuzení a pochopení. Amen.

Petr Rejzek

Světový den modliteb (23.5.2010)

(L 12,49: „**Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přejí, aby se už vznal!**“)

Den 23.5.2010 byl vyhlášen, již podesáté, společným dnem modliteb, k nimž se přihlásili křesťané z přibližně 220 zemí světa. V naší zemi se toto setkání uskutečnilo pod záštitou Křesťanské misijní společnosti a České evangelikální aliance v Praze, a to v prostorách Betlémské kaple v Praze, někdejším působišti M. Jana Husa. Sešlo se zde, na Boží hod svatodušní, okolo tisícovky křesťanů. Kromě zástupců pražských sborů se dostavili též sourozenci z různých koutů republiky, různého věku, z různých sborů a denominací.

Shromáždění bylo zahájeno ve 14,00 hod. slavnostním troubením na beraní rohy a pozdvižením korouhve svatého Beránka Božího, který snímá hříchy našeho národa. Celé shromáždění povstalo za důstojného ticha, aby vzdalo čest Bohu Otci, Synu i Duchu svatému. Poté jsme pod vedením hudební skupiny zazpívali několik písní k Boží chvále a byla vztyčena rovněž státní vlajka České republiky. Program setkání byl dále rozdělen do několika bloků, ve kterých se střídalo mluvené slovo, modlitby, vyznávání hříchů, přimluvy a chvály.

Úvodem byly proneseny modlitby za svět, a to podle Písma: „...jednomyslně pozdvihli hlas k Bohu...“ (Skutky 4,24). Před Boží trůn byla přinesena slova uctívání a díky za to, že pro Ježíše Krista, jediného Spasitele světa, jsme byli přijati do Boží rodiny. Rovněž doznávání vin, kdy naše domovy jsou rozbité a naše sbory rozdělené vzpourou a pýchou. Naše životy pošpiněné sobectvím,

chamtivostí, modlářstvím a sexuálními hříchy. Jako Církev Kristova jsme zahanbeni a zarmouceni nespravedlností, nenávisí a násilím, útlakem, rasismem a proléváním krve, a to i v naší zemi. Prožíváme lítost nad tím, že jsme zarmoutili Boží srdce a dělali ostudu Jeho jménu. Celým srdcem činíme pokání, prosíme o smilování a odpuštění našich hříchů. O vylití milosti a uzdravení naší země. Prosíme Ducha svatého o Jeho útěchu a vedení, o proměnu našeho srdce. O odstranění temnoty, která přikrývá národy. Jednohlasně pozvedáme hlas spolu s věřícími z ostatních kontinentů a společně voláme: „**Pozvedněte, brány, svá průčelí, již vzhůru, vrata odvěká, ať vejde slavný Král! Hospodin udatný a silný, Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu! Duch i Nevěsta praví: Amen! Přijď, Pane Ježíši!**“ Nato následuje další blok chval, doprovázený hudbou, zpěvem i tancem taneční chválicí skupiny.

Program dále pokračoval slovem o potřebě smíření mezi generacemi křesťanů v ČR. Podle dotazníku, který vyplnili mladí křesťané z různých církví, chybí totiž této nastupující generaci dobré vzory. Správný model současného praktikujícího křesťana. Snad vinou falešné skromnosti či z jiných důvodů jim velmi schází slova dobrého svědectví jejich otců a dědů o tom, jak zápasili o svoji víru, o vzestupech i pádech, chybách a omylech, o pokání a nápravě. O poučení, které z nich lze přijmout pro život. Zástupci střední a starší generace pak povolali na pódium 10 zástupců z přítomné mladé generace, v pokání vyznali svůj hřích a prosili je o odpuštění. K symbolickému usmíření pak došlo vzájemným podáním ruky, žehnáním a společnými modlitbami za budoucnost mládeže v našich společenstvích. Rovněž všichni ostatní přítomní vytvořili na výzvu malé skupinky o 2-3 lidech a společně předkládali tuto věc Pánu.

Po dalším bloku chval následovaly modlitby za vládu, za volby do Poslanecké sněmovny, a to: za povstání lidí spravedlivých a bohabojných, kteří ctí Boží řády a biblické hodnoty a mají postoj služebníků, za vládu, do níž budou povoláni lidé, kteří budou dobrým příkladem pro rodinných hodnot. Za oslabení moci lidí spojených s korupcí a bezzákoností, za odvážné lidi milující pravdu a schopné říkat i „politicky nekorektní“ výroky, pokud jsou správné podle Božích měřítek. Za mentálně dospělé vůdce, kteří nebudou vulgární a bezohlední, kteří se nebudou vzájemně napadat a ponižovat. Proti snahám rušit nebo oslabovat hodnoty vytvářející rodinu a zdravý rozvoj dětí. Proti falešnému pojetí svobody a tolerance, proti možnostem uzavřít monopol velkých stran na politickou moc. Nato jsme byli všichni opět vyzváni ke společným modlitbám za tyto záležitosti a za Boží jednání

v naší zemi. Setkání bylo ukončeno zvuknými chválami, které vycházely všem shromážděným ze srdce a které mohly být svědectvím i venku procházejícím Pražanům či zahraničním turistům.

Přišli jsme s vírou, že Pán si v těchto dnech znovu povolává modlitebníky. Žhavé uhlíky, zapálené pro Boží dílo, do kterých „foukne“ svým Duchem, a to právě ve starodávném Božím „ohništi“, v Betlémské kapli. Neboť, jak je psáno: „*Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.*“ (Ž 37/5)

Prosím i čtenáře těchto řádků – skládejme svou naději v Hospodinu, obračejme se k němu – za dveřmi svého pokojíku i ve shromáždění. Vždyť každý z nás může z vlastní zkušenosti vyznat slovy žalmu 46/2: „*Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.*“

Karla Došková

Koncert Bachensemble Reutlingen (30.5.2010)

Měl jsem z tohoto setkání strach. Necítím se dobře, když nedokážu dobře formulovat své myšlenkové pochody v mateřském jazyce – natož pak v jazyce cizím!

Když členové sboru Bachensemble Reutlingen zabušili na dveře kostela, rozbušilo se mi srdce. Ale nakonec jsme se nějak představili a domluvili. Všiml jsem si toho, jaký je rozdíl mezi mnou a sebevědomými Němci – někteří z nich uměli anglicky jen pár základních slov, ale úplně v pohodě je na mě chrlili: „Please, toilet?“ „Very nice church!“

Na jednu kratičkou větičku budu vzpomínat asi dlouho. Ptal jsem se jich, zda chtějí přestěhovat stůl Páně do rohu – zda jim nebude při vystoupení zavázet. Nakonec řekli, že ne. Já jsem si však nedal říct a s pomocí Martina a Elišky Skalických jsme začali stěhovat. To už jsme je ovšem rušili při zkoušce. Otočili se na nás a jeden přes druhého syčeli: „It's OK!“ „It's OK!“ Víte, co tato věta v tom okamžiku znamenala? „Nerušte a vypadněte!“

A za pár chvil nám připravili opravdu nádherný duchovní zážitek. Mohli jsme v jejich repertoáru rozpoznat i několik písní, které máme v našem Evangelickém zpěvníku.

Třešničkou na dortu byli dva klučinové hrající na příčné flétny tak moderní skladby, až jsem občas nevěděl, zda jsou opravdu sehraní nebo každý hraje, co ho napadne...

Poděkovali jsme jim za úžasné vystoupení – nejen slovy ale i pohostěním po koncertu, což ocenili. Údajně tak krásně byli v naší republice přijati naposledy před 14 lety! Asi bychom neuměli tak nádherně zpívat, ale hostit hosty – to umíme na jedničku! Vždyť jsme si jako sbor dobře vědomi toho, že pohostinství patří k základním stavebním kamenům křesťanského života. **PK**

Biblické hodiny

Asi před rokem jsem do Hlasatele napsala článek o biblických hodinách. A měla jsem velkou radost, že někteří začali pod vlivem tohoto článku na biblické chodit a stali se pravidelnými účastníky těchto užitečných setkávání nad Písmem. Jak jste se mohli dočíst ve výroční zprávě, v letošním roce jsme se zabývali knihami Jozue, Jonáš, a vyznáním víry. Teprve před krátkou dobou jsme se ponořili do deuterokanonických knih.

Napadlo mě zeptat se členů naší „stabilní“ skupinky na pár otázek. Zajímá mě totiž, proč si někdo každé úterý v 17.30, téměř „i kdyby trakaře padaly“ najde čas a přijde do presbytery a:

Více než hodinu čte, rozjímá a hlavně přemýšlí nad slovy Bible...Nechá se zasypávat náročnými otázkami bratra faráře. Cítí se někdy i nesvůj, že okamžitě neví odpověď. Ale především se cítí obohacen jak samotným čtením, tak výklady teologa či názory autorit. A cítí se obohacen názory a otázkami ostatních bratrů a sester. Někdy jsou zákoutí, do kterých se dostáváme, velice zajímavá a leckdy i odlišná od původního tématu. (Také hodiny, které v době nepřítomnosti br.faráře vede br.kurátor, jsou tématem většinou odlišné, ale neméně přínosné). Ale jak je vidět z malého dotazníku, nikomu to nevadí. Zde jsou tedy otázky, které jsem položila.

1. Proč vy osobně chodíte do biblických hodin? Co vám to přináší?
2. Co se Vám líbí či nelíbí na přístupu našeho faráře?
3. Která z hodin vás nejvíce zaujala, např. tématem či metodou?
4. Máte nějaké vlastní návrhy, co na těchto setkáních probírat?

1. Je to vlastně jediná příležitost, jak studovat jednotlivé části Bible za přítomnosti člověka s teologickým vzděláním, který má pro mě kvalifikované odpovědi na mé laické otázky. V nedělních kázáních toto není možné. Přináší mi to možnost přikládat si postupně jednotlivé

kamínky do mozaiky tvořící celkový á obraz mé víry a tím si jej vyjasňovat. Navíc si myslím, že jediné neustálým opakováním a rozhovory nad Bibli si můžu udržet znalosti alespoň toho základního z Písma. Pro mne, jako člověka s velmi chabou pamětí, to má zvlášť velký význam.

2. Přístup a metodika našeho nového a mladého faráře je skvělá v tom, že součástí jeho výkladu je také diskuse s účastníky. V průběhu BH se ptáme, nesouhlasíme nebo namítáme kdokoliv cokoliv, vzápětí se o tomto také diskutuje. Znalosti Písma našeho faráře jsou obdivuhodné, občas se mi stane, že se v náročném výkladu také „ztratím“. Při hodinách je nutné značné soustředění, „pospávání“ při BH je vyloučené. U Petra oceňuji také to, že neváhá říci: toto nevím, v tomto nemám plně jasno, nastuduji a příště sdělím, je to součást toho velkého tajemství apod.

3. Z témat bylo zajímavé apoštolské vyznání víry, zvláště část „sestoupil do pekel“. Zaujala mě výuka židovských písní při kytáře, mimořádnou událostí bylo napájení účastníků BH zázvorovým čajem, který Petr Kulík připravil a který jsem pil poprvé.

4. Já sám návrh nemám, připadá mi, že užitečné je probírat a opakovat cokoliv z Písma, ale br.farář přišel na velmi zajímavý nápad a to jsou deuterokanonické knihy, které asi nikdo z pravidelných účastníků BH nečetl. Tím že máme zakoupené nové synoptické bible, se mi toto mé dávné přání splní.

Jan Havlík

Protože mám možnost se zeptat na cokoliv, co souvisí s probíranou látkou. Přináší mi to vysvětlení mnohého, čemu jsem dříve nerozuměla.

Přístup našeho faráře k daným tématům je mně sympatický.

nedá se říci která, všechny mají něco do sebe a jsou přínosné.

Spokojím se kteroukoliv probíranou látkou. V každé je možno nalézt leccos nového, zajímavého a poučného.

Květoslava Kolářová

Do biblických hodin chodím ráda, protože se tu zabýváme Božím slovem hlouběji, vyhledáváme odkazy k danému tématu z různých míst Písma a získáváme tak větší přehled o tom, proč a kdy byl text napsán. Také diskutujeme o tom, jak aplikovat biblickou úvahu na náš život. Boží slovo je nadčasové a mluví k nám i dnes do našich situací.

Líbí se mi jeho nadšení a radost, s jakou biblické hodiny vyučuje. Pečlivě si připraví text, odkazy, souvislosti, zasazení do historie, překvapí nás otázkou, prostě biblické jsou takové živé, zajímavé a poučné. Líbí se mi, že neváhá pro větší názornost a porozumění svých oveček vytáhnout ze skříně i několik velkých map a pak nás do tehdejší situace vtáhnout. Pak je pro nás i těžší biblický oddíl lépe zapamatovatelný. Lidé jsou ochotni víc diskutovat a nemají problém se zeptat br.faráře, pokud jim není něco jasné.

Zaujala mě hodina o symbolu kříže, promítání různých typů křížů a jejich původ. Malý testík o cestě učedníků do Emmauz, kde jsme nebyli hodnoceni za špatné výkony, ale zajímavé byly postřehy a smysl události, kterou jsme

si zapamatovali. Zaujala mě také biblická hodina o Duchu svatém.

Návrhy mám - Nehemiáš, List Římanům a téma „jak si nedělat starosti“.

Anna Vlčková

A co na to říká bratr farář?

Jak vy osobně vnímáte naše BH? Jak se vám líbí či nelíbí spolupráce, jsou účastníci dost aktivní? Poslušní či jdou rádi do sporů?

Především si vážím toho, že účastníci BH jsou aktivní. Pokud je něco zajímavé, mluví o tom, pokud něčemu nerozumí, zeptají se (i když nemají záruku, že já budu znát odpověď). A když s něčím nesouhlasí, ozvou se. Vzpomínám na větu s. Vlčkové: „Po vzoru Berojských“. To byla její reakce, když s mým výkladem o peklu nesouhlasila. Berojští totiž přezkoumávali Písmo, zda je náhodou Pavel nevodí za nos. (Sk 17/11) Toho si velice cením.

Můžete a chcete naše setkávání srovnat s jinými sbory?

Srovnávat bych mohl (nějaké zkušenosti s BH v jiných sborech mám), ale raději se do toho pouštět nebudu. Postačí, když řeknu, že naše BH (právě co se týče spolupráce s účastníky) jsou na velmi vysoké úrovni. Všimněte si: neříkám jim ani „posluchači“, což by v jiných sborech sedělo.

Další nápady, návrhy, vaše přání do budoucna?

Přeji si, aby každý, kdo upřímně touží po společném promyšlení biblické zvěsti, přišel mezi nás.

Ptala se a zapsala Lenka Šimarová

J. L. Hromádka: Zpět k prorokům (1918) (3)

Ale nejmohutněji vyjadřuje Jeremiáš těžkou trýzeň zbožnosti: „Namlouvals mne, Hospodine, a dal' jsem se přemluvit; silnějšís byl než já, protož zmocnils se mne. Jsme v posměchu každý den, každý se mi posmívá. I řekl jsem: Nebudut' ho připomínati, ani mluvití více ve jménu jeho. Ale jest v srdci mém jako oheň hořící, zavřený v kostech mých, jehož snažuje se zdržeti, však nemohu.“ Hleďte ve světových literaturách hlouběji a pronikavěji vyjádřených bouří a sporů lidského srdce! Hleďte, čím je pro velkou duši styk a setkání s Bohem! Čím je velkému srdci Bůh! Ach ne, zbožnost není „potřebou“ lidské duše, zbožnost ve své nezastřené podstatě je nejtěžším závazkem, nejvyšší slouvou s bytostí, která neskonalo

pravdou a svatostí člověka drtí a vrhá v prach! Člověk v náboženství je buď zformován Panovníkem Hospodinem anebo zlomen, rozbit a odhozen! Jen nemluvme o náboženství jako o rozkoši citového splývání s nekonečnem! Moderní sladké panteistické roztožení je neschopno bráti život vážně a stává se nejžalostnější a nejubožejší náboženskou náhražkou.

Ale v naší práci je náhražek až příliš mnoho. V evangelické církvi české je směr, který soustřeďuje svou práci na kázání o očistné krvi Kristově; který rozjásaně mluví o milostném Pánu Ježíši, přijímacím hříšníky a unavené duše; který v nesčetných přeložených i původních písních s líbivými melodiemi připravuje svým stoupencům chvíle tiché rozkoše a blaživé odpočinutí. Ale tomuto směru schází prorocká tvořivá síla náboženská. V jeho společnosti je mnoho vzácných jednotlivců, v jeho shromáždění našlo štěstí mnoho zlomených duší a neklidně hledajících a rozervaných srdcí. Kdo je slabá a opuštěná – tam v ústraní najde lék a tiché bratrství duší. Ale tento směr nepřekoná bídu společnosti, nevytvoří mohutné duchovní náboženské kultury, nezmocní se kruhů, rozumově vyspělých, umělecky kultivovaných, politickou a sociální práci zaujatých. V onom směru, který soustřeďuje svůj misijní zájem a náboženskou účinnost na otázku „Miluješ Pána Ježíše?“, není dostatek vnitřního bohatství – život je v něm zjednodušen a náboženství více lékem, než tvořivou silou, která by pronikla naši kulturu, rozmetala naše lži a zbuodovala s bolestným utrpením nové prostředí duchovní, z něhož by čerpala podněty a v němž by měla své měřítko celá naše kulturní tvorba.

Ale tento methodistický směr má mnohem více vnitřní pravdy než zkostnatělá a vyvětralá, rozumově ubohá a nábožensky bezmocná ortodoxie, která nezná duchovní propasti lidské, krmí dnešní lidstvo vysušenými rostlinami, které za dřívějších století krásně kvetly, vzácně voněly a sílily své pěstitele – dnes však při slabém doteku se rozpadají a nanejvýše svým prachem dráždí ke kýčání. Orthodoxie je tak vzdálená prorocké síly, jako málokterý jiný směr.

Pokračování v příštím čísle Sborového hlasatele.

Děti píší Bohu...

Milý Pane Bože, nevadí ti, když lidi vynalézají věci jako auta a letadla? Jinak než jsi plánoval věci v době válečných vozů? Ach jo jen počkej, co vymyslíme příště. Já bych se vsadil, že to bude počítač, který dokáže předpovídat budoucnost. Ale nemusíš se bát, ty jsi přece mimo tento svět.

Měj se krásně. Tvůj Jarda (10 let)

Milý Pane Bože, přečetl jsem skoro celou Bibli, myslím, že jsi určitě jeden z největších spisovatelů všech dob. Moje učitelka si myslí, že je to Shakespeare. Je úplně vedle, vždyť on ni-

kdy neudělal žádnou povodeň, nebo prales, nezabil nikoho na místě, ani nevzkřísil k životu.

Určitě jsi toho hodně napsal, měl jsi někoho, kdo ti to pomáhal psát na počítači?

Já se totiž učím psát na počítači.

Kryštof (11 let)

I smích je Boží dar...

Kněz, pastor a rabín se rozhodli zjistit, kdo z nich dělá svou práci nejlépe. V domluvené době se tedy odebrali do lesa, každý si vyhlédl jednoho medvěda a snažil se ho obrátit na svou víru. Po nějakém čase se znovu sešli...

První promluvil kněz: "Když jsem konečně našel medvěda, předčítal jsem mu nejprve z katechismu a pak ho pokropil svčenenou vodou. Za týden jde k prvnímu přijímání."

"Já jsem potkal toho svého u potoka," povídá pastor, "a kázal jsem mu slovo Boží. Toho medvěda to tak uchvátilo, že se ode mě nechal pokřtít."

Oba pak skloní zrak k rabínovi, který leží celý v sádře na nemocničním vozíku. Rabín se přiznává: "Když teď o tom tak přemýšlím, asi jsem neměl začít obřízkou!"

Děti a jejich postřeh (ze života církve)

Starý pan biskup vyučuje ději a ptá se: „No, děti, kdo je to, kdo všechno vidí, všechno slyší a před kterým já jsem jen malým červíčkem?“ Děti přemýšlí a přemýšlí a pak přihlásí malý Petřík: „Pani biskupka.“

A takto se vměstná celý biblický příběh do jediné věty, stylistického a pravopisného klenotu: Pod nadpisem „Abrahamovy a Izákovy dobrodružství s oslem“ následovalo: „Abraham vstal z postele časně ráno a řekl Izákovvi a zeptal se ho chceš jít se mnou do lesa ano chci řekl a tak se vydali na cestu a potom přivázal izáka kolem břicha a právě když chtěl vrazit nůž do Izáka tak přišel anděl a vytahal ho za rukáv a řekl přece nezabiješ svého milovaného syna ne promiň.“

POLIBEK ČLOVĚKA

Kristus Pán přijal vzácnou poctu Magdaleny.

Patřila Bohu jen? Kdož ví! Jak uhodnout,
Kam láska pozemských žen může dosáhnout
A jakým snem jsou zbožné duše naplněny.
Ježíš na bosých nohách cítil dechu chvění,
nard, vůni skořice a vlasy k pleti Inout,
leč jeho nohy, jimž čas počal hřeby kout,
Jdou v jeho myšlenkách za lidmi širou zemí.

Básníku Ježíši, jenž zákon lásky máš,
Před nejvyšší božskou láskou ženy přednost dáš
Lidskosti divoké, hořké a bez pokoje.

Na Magdalenu hledíš neskrýváje cit,
Jak s pláčem klečíc líbá bosé nohy tvoje
A sám se chystáš už Jidáše políbit.

Henry MALTESTE (1870-1920)

Co nás čeká... a (dá-li Bůh) nemine:

V neděli **13.6.** jsme od **15.00 h** zváni na **zahradní párty**, která se koná na zahradě manželů Dvorských v Karlovicích (Kostelec u Holešova). Jídlo a pití si každý zajišťuje sám. Pokud nevíte, jak se na dané místo dopravit, ptejte se majitelů zahrady!

V neděli **20.6.** od **16.00 h** se v parku Michalov uskuteční **Ekumenické bohoslužby pod širým nebem**. Program bude podobný jako minulý rok: první část bude věnována pikniku (*vezměte si s sebou nějakou deku nebo cokoli jiného, na co si můžete sednout, jídlo a pití – pro vlastní potřebu či pro případnou potřebu druhých :-)*). Ve druhé části se pak budou konat bohoslužby. Snad nám nebude přšet!

Po dobu prázdnin (červenec-srpen) neprobíhají žádná pravidelná sborová setkání.

V současné době spolu se staršovstvem FS ČCE v Hranicích připravujeme volbu sestry vikářky **Mgr. Pavlína Lukášové**, která by měla **1.9.2010** nastoupit jako farářka v Hranicích. Pokud se tedy všechno bude dobře vyvíjet, br. farář Kulík **31.8.2010 ukončí administraci FS ČCE v Hranicích**.

Mimořádné sborové akce aj. (červenec – září 2010)

19.-25.7. – tábor na Horní Bečvě

8.8. – křest Jana Dvorského

9. – 22.8. – br. farář čerpá dovolenou

11.9. – Dny evropského dědictví (den otevřených dveří)

18.9. – Den díky za stvoření (pěší exkurze po okolí - povede P. Rejzek)

26.9. – sborový výlet do Opavy

Od 1.9.2010 br. farář Kulík bude vyučovat na **Evangelické konzervatoři v Olomouci**. Jedná se o malinký úvazek 2 hodin týdně (předměty: Starý zákon a Nový zákon) – pravděpodobně **vždy v úterý dopoledne**.

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA DNE 1.6.2010

Staršovstvo se tentokrát sešlo v příjemném prostředí u sestry Orsavové v Lověšicích.

Po úvodním zamyšlení bratra Přemysla Dvorského byl přečten zápis ze schůze předešlé.

Následovaly informace bratra faráře o dění ve sboru za uplynulý měsíc.

Dne 15.5. se uskutečnil v počtu osmi osob velmi zdařilý výstup na Hostýn. Spokojení byli všichni účastníci pochodu.

V neděli 23.5. byl v našem sboru pokřtěn Petr Rejzek.

V neděli 30.5. se uskutečnil v kostele koncert pěveckého tělesa „Reutlinger Bachensemble“ z Německa. Pod vedením pana Eberharda Beckera jsme mohli vyslechnout výňatky z děl J.S. Bacha, J. Brahmsa, M. Regera, H. Purcella i A. Dvořáka. Skupinka německých evangelíků se postarala o nádherný duchovní i umělecký zážitek. Účinkující na oplátku byli velmi spokojeni s přijetím a pohostinností v našem sboru..

Dne 31.8. 2010 končí bratr farář administraci sboru v Hranicích. Od 1.9.2010 bude učit dvě hodiny týdně na Evangelické konzervatoři v Olomouci.

Bratr farář jednal s náměstkem nemocnice v Přerově o možnosti zřízení místa nemocničního kaplana. Panu ná-

městkem byl návrhu nakloněn. Bude o něm dále jednat se zástupci nemocnice.

Staršovstvo schválilo objednávku 5 ks pracovních listů pro děti nedělní školy.

Diakonie ČCE vyhlásila veřejnou sbírku na pomoc obětem záplav. Staršovstvo odsouhlasilo vyhlášení sbírky v neděli 6.6. 2010.

Přes prázdniny se staršovstvo nesejde. Další schůze se uskuteční 8.9.2010.

Zapsala: Dagmar Čermáková

Program sborových shromáždění (červen 2010)

Út	8.6.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		14.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	9.6.	18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	10.6.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	11.6.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	13.6.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
		15.00 h	Zahradní párty u Dvorských
Út	15.6.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		14.00 h	Kroužek sester
		16.00 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	16.6.	16.30 h	Úřední hodiny
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	17.6.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	18.6.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	20.6.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
		16.00 h	Ekum. bohoslužby v Michalově
		13.30 h	Bohoslužby v Tovačově
Út	22.6.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		14.00 h	Kroužek sester
		16.00 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	23.6.	16.30 h	Úřední hodiny
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	24.6.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
		14.00 h	Administrace Hranic
Pá	25.6.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	27.6.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
		13.30 h	Bohoslužby v Tovačově
Út	29.6.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		14.00 h	Kroužek sester
		16.00 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	30.6.	16.30 h	Úřední hodiny
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov

Telefon: 581 332 268

E-mail: cce.prerov@gmail.com

www: cceprerov.estranky.cz

Číslo účtu: 1882017369-0800